

Sygn. akt VIII GC 442/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

Protokolant Eliza Sandomierska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. ustala, że powódka, jako przegrywająca sprawę zobowiązana jest do zapłaty pozwanej całości kosztów procesu, przy czym szczegółowe ich wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt VIII GC 442/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 126.522,08 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 czerwca 2010 r. oraz kosztami procesu.

Dowodząc zasadności powództwa powódka powołała się na wiążącą strony umowę, w ramach której pozwana wykonywała prace polegające na izolacji stropodachu podziemnego oraz ścian fundamentowych na placu budowy obiektu B. w W. - gdzie powódka jako generalny wykonawca realizowała inwestycję. Na wykonane prace pozwana udzieliła gwarancji na okres 3 lat, który rozciągał się od dnia odbioru prac do dnia 1 grudnia 2012 roku. Prace, do których wykonania pozwana była zobowiązana zostały przez nią wykonane i odebrane przez powódkę. Po dokonanych odbiorach ujawniły się jednak liczne wady w postaci nieszczelności powodujące zacieki. Pomimo wezwań do usunięcia wad, kolejne wyznaczane pozwanej terminy upływały bezskutecznie. Ostatecznie pozwana nie uznała swojej odpowiedzialności za wystąpienie zacieków przyjmując, że nie są one następstwem wadliwego wykonania przez nią prac. W związku z powyższym, mając na względzie dobro całej inwestycji powódka zmuszona była zlecić wykonanie prac związanych z usuwaniem usterek firmom zastępczym, o czym poinformowała pozwaną.

Zdaniem powódki pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania z tytułu gwarancji na skutek czego powódka poniosła koszty napraw i usunięcia wad w kwocie dochodzonej pozwem. W zaistniałym stanie faktycznym kwotę tę należy uznać więc za wartość szkody poniesionej przez powódkę w związku z niewywiązaniem się przez pozwaną z jej zobowiązań wynikających z udzielonej gwarancji. Na dochodzone roszczenia składają się

kwoty należności zapłaconych poszczególnym firmom zastępczym oraz koszty prac wykonanych przez pracowników powódki.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana potwierdziła fakt zawarcia umowy, wskazując jednocześnie, że zakres prac określony w pozwie jest niedokładny, bowiem prace polegające na izolacji stropodachu nie obejmowały w rzeczywistości izolacji ścian fundamentowych budynku. Dalej pozwana zaznaczyła, że terminowo i prawidłowo zrealizowała zleczone w umowie prace, co zostało stwierdzone protokołem odbioru tych prac. Kwestionując zasadność roszczenia pozwana podniosła zarzut przedawnienia, przyjmując ostatecznie, że roszczenie ulegało przedawnieniu w okresie 3 lat od dnia oddania dzieła tj. od dnia 29 maja 2009 r., zaś wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, złożony został po przedawnieniu roszczenia.

Pozwana zarzuciła również brak uprawnień powódki do zastępczego wykonania prac z uwagi na niezamieszczenie właściwych zapisów w łączącej strony umowie oraz niewystąpienie przez powódkę do sądu o uzyskanie upoważnienia do wykonania czynności zastępczej na koszt dłużnika.

Odnosząc się merytorycznie do treści żądania pozwu, pozwana zarzuciła brak udowodnienia nienależytego wykonania prac izolacyjnych. Nie kwestionując faktu powstania zacieków pozwana wskazała, że przyczyną ich powstania były uszkodzenia izolacji powstałe w wyniku działań innych podwykonawców powódki, nad którymi nie pełniła ona należytego nadzoru. Prace wykonane przez pozwaną zostały odebrane bez zastrzeżeń, a ich prawidłową realizację potwierdził inspektor nadzoru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2008 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z generalnym wykonawcą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę na prace budowlane nr (...), w ramach której spółka (...) przyjęła do wykonania roboty polegające na wybudowaniu „pod klucz” inwestycji polegającej na budowie „Budynku biurowego B. 2 z garażem podziemnym i wewnętrzną infrastrukturą techniczną, w tym zbiornikiem na wody odpadowe i zbiornikiem na ścieki bytowe zlokalizowanego na terenie nieruchomości położonej przy Al. (...) w W., wraz z elementami zagospodarowania terenu”.

dowód : umowa z 10.04.2088 r. - karta 34-36

W ramach realizacji powyższej umowy powódka jako generalny wykonawca wykonanie części robót powierzyła innym podmiotom jako podwykonawcom.

bezsporne

W dniu 11 czerwca 2008 r. powódka - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z pozwaną - (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę nr (...), na mocy której powierzyła pozwanej jako podwykonawcy - wykonanie prac na realizowanej przez siebie jako generalnego wykonawcę inwestycji.

Przedmiot umowy został określony w § 1 jako izolacja stropodachu podziemnego oraz ścian fundamentowych budynku biurowego, zgodnie z załączoną ofertą oraz według projektu budowy obiektu na placu budowy B. II w W.. W § 1 określono również wartość ryczałtową prac objętych umową na kwotę 99.642 euro netto. Wyznaczono też termin rozpoczęcia robót na dzień 25 czerwca 2008 r. i zakończenia na dzień 15 sierpnia 2008 r. W myśl dalszego zapisu § 1 umowy okres gwarancyjny na wykonane roboty wynosił 3 lata od dnia odbioru końcowego inwestycji.

Zgodnie z § 9 wszelkie roboty wykonane przez wykonawcę winny być wstępnie odebrane przez generalnego wykonawcę w dniu określonym jako termin zakończenia robót po zgłoszeniu przez wykonawcę w Dzienniku Budowy co najmniej 7 dni przed tym dniem. Wstępny odbiór miałby zaś zostać uznany za dokonany dopiero po podpisaniu

protokołu i spełnieniu wskazanych dalej warunków. Nadto uznano, że roboty zostaną ostatecznie odebrane od wykonawcy w dniu i na warunkach odbioru końcowego przez inwestora.

W § 11 dotyczącym wynagrodzenia zapisano między innymi, że faktury proforma wystawiane będą w danym miesiącu robót aż do osiągnięcia 95% wartości kontraktu. Pozostałe 5% - jako rozliczenie końcowe umowy - zafakturowane zostanie po dokonaniu końcowego odbioru przez inwestora po warunkiem, że wszystkie usterki zostaną usunięte.

dowód : umowa z 11.06.2008 r. - karta 29-33, 113-117,

Dla inwestycji polegającej na budowie „Budynku biurowego B. 2 z garażem podziemnym i wewnętrzną infrastrukturą techniczną, w tym zbiornikiem na wody odpadowe i zbiornikiem na ścieki bytowe zlokalizowanego na terenie nieruchomości położonej przy Al. (...) w W., wraz z elementami zagospodarowania terenu” prowadzony był dziennik budowy nr (...). Jako kierownika budowy w dzienniku budowy ujawniono G. S., jako kierownika robót konstrukcji żelbetowych ujawniono W. P., zaś jako inspektora nadzoru robót budowanych W. J..

dowód : odpisu dziennika budowy numer (...) – karta 218

Pozwana przystąpiła do realizacji prac objętych umową nr (...). W ramach realizacji tychże prac pozwana współpracowała z R. M. prowadzącym działalność gospodarczą. R. M. wykonał izolacje wraz z dociepleniem stropu, wykonaniem stropodachu i ułożeniem geowłókniny na stropie. Prace rozpoczęły się we wrześniu 2008 roku i trwały do października 2008 r.

Wpisem do dziennika budowy z dnia 12 września 2008 r. kierownik robót konstrukcji żelbetowych W. P. zgłosił do odbioru izolację przeciwwodną stropu nad garażem w osiach 2-12, prosząc o zgodę na ułożenie izolacji cieplnej. Wpisem z tego samego dnia odbiór izolacji stropu potwierdził inspektor nadzoru W. J..

Potem nastąpiła przerwa technologiczna, spowodowana warunkami panującymi na terenie i małym zapleczem budowy oraz warunkami atmosferycznymi. Do przerwy technologicznej wykonanych było 70% prac. R. M. zabezpieczył roboty geowłókniną oraz dociążeniami, bloczkami betonowymi.

W miejscu dotychczas prowadzonych prac izolacyjnych wykonywane były inne prace budowlane, ustawione były też rusztowania.

Wznowienie prac izolacyjnych II etapu nastąpiło na początku marca 2009 roku. Przy ponownym wejściu na budowę, pozwana zastała nieład, w odsłoniętych miejscach pozwana stwierdziła uszkodzenia wykonanych dotychczas prac izolacyjnych. Uszkodzone były zabezpieczenia w miejscach wykonania izolacji, uszkodzona była też geowłóknina. Na warstwie styropianu były wykonywane prace drogowe, układanie nawierzchni itp. R. M. część robót wykonanych wcześniej wykonał ponownie na swój koszt. Dokończył też pozostałe prace izolacyjne.

dowód : odpisu dziennika budowy numer (...) - karta 218,

dokumentacja fotograficzna - karta 120-138,

dokumentacja fotograficzna CD - karta 190 ,

zeznania świadka R. M. – karta 252-254,

zeznania świadka M. S. - karta 254-255,

zeznania świadka M. A. - karta 255-256,

zeznania świadka G. S. - karta 283,

przesłuchanie D. S. w charakterze strony pozwanej - karta 502-504

W okresie od marca do maja 2009 r. w okolicy inwestycji realizowanej pod nazwą budowa „Budynku biurowego B. 2 z garażem podziemnym i wewnętrzną infrastrukturą techniczną Al. (...) w W. występowały opady deszczu i deszczu ze śniegiem.

dowód : wydruk dziennej historia pogody dla W.-O. - karta 139 - 143

W późniejszym czasie w miejscu wykonywanych przez pozwaną prac przy zejściach do budynku na schodach pojawiły się przecieki. O powyższym fakcie powódka poinformowała pozwaną, sugerując konieczność wykonania iniekcji w celu usunięcia przecieków. Prace naprawcze w zakresie stwierdzonych wykroplin wykonał R. M. na własny koszt w oparciu o firmę z W.. Kolejnych napraw miejscowych przecieków w imieniu pozwanej R. M. dokonał przy użyciu masy bitumicznej.

dowód : dokumentacja fotograficzna CD - karta 77,

zeznania świadka R. M. - karta 252-254,

zeznania świadka M. S. - karta 254-255,

zeznania świadka M. A. - karta 255-256,

zeznania świadka G. S. - karta 283,

zeznania świadka T. W. - karta 283-284,

przesłuchanie D. S. w charakterze strony pozwanej - karta 502-504

W dniu 29 maja 2009 r. prace wykonane przez pozwaną objęte umową nr (...) zostały odebrane przez powódkę. Z czynności odbioru sporządzono protokół odbioru prac. W treści protokołu określano wartość umówionych prac wraz z aneksami na kwotę 196.305 euro oraz wartość 5% kaucji na kwotę 9.815 euro. W uwagach zawartych w protokole zaznaczono, że prace wykonane zostały w terminie oraz że dostarczono dokumenty w komplecie, nadto jakość robót, czystość budowy oraz BHP oceniono jako zadawalające. Zapisano również, że zafakturowano dotychczas prace o wartości 181.187 euro, wartość bieżącej faktury wynosi 4.619 euro a do zafakturowania pozostaje kaucja w wysokości 9.815 zł. Protokół został podpisany przez kierownika budowy G. S..

bezsporne, nadto dowód : protokół odbioru z 29.05.2009 r. - karta 118-119,

Na obiekcie B. 2 objętym inwestycją zaczęły występować w różnych miejscach, kolejne liczne przecieki, pojawiły się pęknięcia w posadzce, na ścianach i w stropie garażu podziemnego. O powyższym fakcie powódka informowała pozwaną, wzywając do usunięcia usterek. Pozwana kwestionując swoją odpowiedzialność za powstałe usterki wskazywała na konieczność dokonania odkrywek w celu ustalenia przyczyn powstania przecieków. Ostatecznie strony nie doszły do porozumienia w tym zakresie.

bezsporne , nadto dowód : dokumentacja fotograficzna CD - karta 77,

zeznania świadka R. M. - karta 252-254,

zeznania świadka M. S. - karta 254-255,

zeznania świadka M. A. - karta 255-256,

zeznania świadka G. S. - karta 283,

zeznania świadka T. W. - karta 283-284,

zeznania świadka Ł. D. - karta 468-460,

przesłuchanie D. S. w charakterze strony pozwanej - karta 502-504

W korespondencji elektronicznej w czerwcu 2009 roku powódka zwróciła się do pozwanej o przysłanie ekipy w celu uszczelnienia przepustów deszczówki i przejść czerpni przez strop w terminie od 8 do 10 czerwca 2009 r.

W piśmie z dnia 10 lipca 2009 r. powódka wezwała pozwaną do usunięcia usterek związanych z zaciekami wody ze stropu, w dylatacjach oraz przy czerpniach powietrza w związku z nieszczelnościami stropodachu podziemnego w terminie do 20 lipca 2009 r.

W korespondencji elektronicznej z dnia 22 lipca 2009 r. powódka poinformowała o wyznaczeniu ostatecznego terminu do dnia 31 lipca 2009 r. na usunięcie przecieków. Zaznaczyła również, że w przypadku odstąpienia od naprawy izolacji zmuszona zostanie do zlecenia naprawy firmie zewnętrznej, przy czym powstałe koszty pokryte zostaną z zabezpieczonych 5% wartości kontraktu a ewentualne dodatkowe koszty dochodzone będą na drodze postępowania sądowego.

W odpowiedzi na powyższe wezwania, w piśmie z dnia 28 lipca 2009 r., pozwana nie uznała zasadności zgłaszanej reklamacji i obciążenia jej odpowiedzialnością za wystąpienie przedmiotowych wad. Pozwana podniosła, że przecieki na stropach nie są w żadnej mierze wynikiem wadliwie wykonanych przez nią prac, gdyż podczas ich wykonywania zachowano wszelkie wymagane normy i zasady. Zdaniem pozwanej przecieki powstały na skutek mechanicznego uszkodzenia izolacji i przerwania jej ciągłości przez podmioty wykonujące prace wykończeniowe następujące po robotach izolacyjnych. Pozwana wskazała na konieczność przeprowadzenia prac odkrywkowych i analizy technicznej przyczyn powstania przecieków. Dodatkowo z ostrożności pozwana wskazała, że wyznaczony termin usunięcia wad jest z uwagi na uwarunkowania techniczne, logistyczne i atmosferyczne niemożliwy do dochowania.

W kolejnym piśmie, nie podzielając argumentacji pozwanej, powódka zaznaczyła, że z uwagi na możliwość naliczenia przez inwestora kar umownych od całego kontraktu w przypadku niedokonania odbioru wadliwie wykonanych przez pozwaną prac, zmuszona jest do zlecenia wykonawstwa zastępczego.

dowód : korespondencja stron - karta 37-46, 144-149

Izolacja stropodachu została wykonana przez pozwaną w sposób prawidłowy, zgodnie z wymaganiami technicznymi sztuki budowlanej oraz zgodnie z zaleceniami producenta odnoszącymi się do sposobu aplikacji użytych środków, w dzienniku brak jest wpisów świadczących o uwagach osób pełniących samodzielne funkcje techniczne oraz znajdują się wpisy świadczące o prawidłowym przebiegu robót, w tym robót izolacyjnych.

Przyczyną przecieków, które wystąpiły na obiekcie w miejscu prac wykonanych przez pozwaną był przyjęty sposób realizacji budowy, realizacja robót izolacyjnych przez różne podmioty i brak właściwej koordynacji tych robót przez kierownika budowy lub robót.

dowód : opinia biegłego sądowego K. F. - karta 537-587

W okresie od lipca 2009 do grudnia 2009 r. powódka zlecała wykonanie dodatkowych prac naprawczych, które zostały następnie odebrane. Wynagrodzenia za prace zostały ujęte w fakturach VAT opłaconych przez powódkę. W ramach tych zleceń w dniu 17 lipca 2009 r. Ł. D. przyjął do wykonania dodatkowe prace związane z uszczelnieniem ścian garażu podziemnego B. 2 za dodatkową kwotę 8.012 zł oraz prace związane z uszczelnieniem płyty stropowej garażu podziemnego B. 2 za dodatkową kwotę 36.742 zł. W dniu 29 października 2009 r. Ł. D. przyjął do wykonania prace związane z uszczelnieniem ścian garażu podziemnego B. 2 za dodatkową kwotę 16.764 zł. Następie w dniu 9 grudnia 2009 r. przyjął do wykonania prace związane z uszczelnieniem płyty stropowej garażu podziemnego B. 2 za dodatkową kwotę 7.615 zł. W dniu 31 lipca 2009 r. Ł. D. wystawił na rzecz powódki fakturę VAT nr (...) na kwotę 13.867,31 zł

tytułem wykonania robót uszczelniających. W dniu 31 października 2009 r. tytułem wykonania robót uszczelniających wystawił kolejną fakturę VAT nr (...) na kwotę 53.938,70 zł.

W dniu 26 sierpnia 2009 r. wykonanie dodatkowych prac związanych z doszczelnieniem posadzki garażu podziemnego B. 2, spowodowaną zaciekami ze ściany garażu za dodatkową kwotę 6.400 zł przyjęła (...) spółka ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz była wykonawcą prac w garażu związanych z zaciekami ze stropu garażu za dodatkową kwotę 4.600 zł.

Na spotkaniu w dniu 26 sierpnia 2009 r. powódka ustaliła z W. O. (1) przedstawicielem Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółki cywilnej W. i W. O. (2) w P., że naprawa ścian i sufitu po wykonanych uszczelnieniach, w tym między innymi naprawa izolacji stropodachu wyniesie 8.640,08 zł i malowanie po iniekcjach sufitów 16.560 zł. W dniu 30 listopada 2009 r. ustalono, że naprawy wyniosą dodatkowo w zakresie naprawy izolacji stropodachu 1.451,50 euro, malowania po iniekcjach ścian 802,50 euro, a malowania po iniekcjach sufitów 2.196 euro. W dniu 31 grudnia 2009 r. wystawiona została przez (...) na rzecz powódki faktura VAT nr (...) na kwotę 214.814,05 zł jako faktura końcowa za prace wykończeniowe na obiekcie B. 2.

We wrześniu 2009 r. J. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Biuro (...) wystawił na rzecz powódki fakturę VAT nr (...) na kwotę 13.420 zł z tytułu doczyszczania posadzki garażu podziemnego B. 2 oraz usuwania zacieków ze stropu garażu podziemnego.

dowód : notatka - karta 47, pismo z 30.07.2009 r. - karta 48, protokół odbioru - karta 49-50, faktura VAT - karta 51, notatka służbowa - karta 52, protokół odbioru - karta 53-54, faktura VAT - karta 55, notatka służbowa - karta 56-57, protokół odbioru - karta 58, aneks numer (...) - karta 59, notatka służbowa - karta 60, aneks numer (...) - karta 61, notatka służbowa - karta 62, faktura VAT - karta 63, faktura VAT - karta 85,

zeznania świadka Ł. D. - karta 468-460,

zeznania świadka W. O. (1) - karta 284

Powódka sporządziła zestawienie przeprowadzonych prac przez firmy zastępcze takie jak:

- Przedsiębiorstwo Budowlane (...) spółka cywilna W. i W. O. (2) w P. (uszczelnienie stropów garażu oraz styków ze ścianami za kwotę 36.742 zł, uszczelnienie stropów garażu oraz styków ze ścianami za kwotę 29.775 zł i uszczelnienie stropów garażu oraz styków ze ścianami za kwotę 7.615 zł),
- (...) Ł. D. w W. (doczyszczanie posadzki po zaciekach ze stropu garażu za kwotę 4.600 zł
- (...) spółka ograniczoną odpowiedzialnością w W. (naprawa izolacji z wełny mineralnej stropu za kwotę 8.640,08 zł, malowanie stropów po iniekcjach za kwotę 16.560 zł, naprawa izolacji z wełny mineralnej stropu za kwotę 5.806 zł, malowanie stropów po iniekcjach za kwotę 8.784 zł)

W zestawieniu ujęte zostały też prace o wartości 8.000 zł przeprowadzone przez pracowników powódki polegające na malowaniu ścian, przygotowaniu do iniekcji, sprzątnięciu po zaciekach oraz samej iniekcji.

Łączną wartość przeprowadzonych prac zastępczych powódka oszacowała na kwotę 128.522,08 zł.

dowód : zestawienie - karta 64-65

Odbiór końcowy inwestycji nastąpił w grudniu 2009 r.

bezsporne, nadto dowód: zeznania świadka G. S. - karta 283

W piśmie z dnia 11 czerwca 2010 r. powódka wezwała pozwaną do uregulowania należności związanych z nienależytym wykonaniem umowy nr (...). Określona w wezwaniu należność obejmowała kwotę 118.522,02 zł z tytułu kosztów

wykonania zastępczego, kwotę 8.000 zł z tytułu poniesionej szkody oraz kwotę 8.354.691,30 zł (stanowiącą równowartość 2.042.262,432 Euro) z tytułu kary umownej za zwłokę.

dowód : wezwanie do zapłaty z 11.06.2010 r. – karta 66-68,

W piśmie z dnia 28 czerwca 2010 r. w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia usterek i powołując się na przeprowadzone oględziny skutków przecieków w dylatacji łącznika między budynkami B. 1 i 2 pozwana poinformowała, że charakter przecieków, miejsce, czas oraz skala wystąpienia jednoznacznie wskazuje na inne przyczyny usterek, niż wadliwe wykonana izolacja przeciwwilgociowa. Do pisma załączona została dokumentacja fotograficzna wykonania łącznika sporządzona w dniu 8 marca 2009 r.

dowód : pismo z 28.06.2010 r. - karta 150-151,

dokumentacja fotograficzna - karta 120-138,

W dniu 21 lipca 2010 r. miała miejsce odkrywka warstw drogowych zakrywających miejsca wystąpienia zacieków. W oględzinach uczestniczyli T. W. jako przedstawiciel powódki, D. S. - przedstawiciel pozwanej oraz R. M. - podwykonawca. Przedstawiciel powódki odmówił sporządzenia właściwej notatki służbowej, na okoliczność ustaleń dokonanych w trakcie przeglądu. Z faktu przeprowadzenia oględzin odręcną notatkę sporządził przedstawiciel pozwanej. Sporządzona została też dokumentacja fotograficzna.

dowód : notatka służbowa z 21.07.2010 r. - karta 88,

dokumentacja fotograficzna - karta 190 ,

zeznania świadka R. M. - karta 252-254,

W marcu 2012 r. na zlecenie powódki dr inż. A. O. (1), z Wydziału (...) Politechniki (...) opracował ekspertyzę techniczną dotyczącą określenia przyczyn powstania pęknięć w posadzce, ścianach i stropie w garażu podziemnym w budynku przy Al. (...) w W. z określeniem sposobu naprawy powstałych uszkodzeń. W opracowaniu wskazano między innymi, że odkształcenia termiczne wynikające ze zmian temperatury konstrukcji są dominującym czynnikiem wpływającym na zmiany szerokości rys. Zgodnie z ekspertyzą powyższe wpływa jednocześnie na eksploatację uszkodzonych ścian, w których cykliczne zmiany szerokości pęknięć mogą powodować uszkodzenia izolacji wodochronnej i powstanie przecieków gruntowych. W momencie sporządzania ekspertyzy stan ten się utrzymywał, wobec czego bieżące uszczelnianie powstałych rys nie eliminowały przecieków. W ekspertyzie wskazano też, że przyczyną powstawania rys w stropie nad garażem są odkształcenia skurczowe i termiczne. Zdaniem A. O. (2) w wyniku oddziaływań termicznych powstające oraz pogłębiające się rysy mogły ostatecznie skutkować uszkodzeniem izolacji wodochronnej i powstaniem przecieków wód gruntowych.

dowód : ekspertyza techniczna - karta 152-187,

zeznania świadka A. O. (2) - karta 372-373 verte

W korespondencji z dnia 10 maja 2012 r. powódka zwróciła się do pozwanej o przygotowanie wyceny naprawy spękań posadzki i ścian w budynku B. II i podanie możliwego terminu realizacji prac zaznaczając, że należy je wykonać zgodnie z wytycznymi ekspertyzy technicznej.

dowód: korespondencja elektroniczna z 10.05.2012 r. - karta 89,

W związku z brakiem porozumienia w kwestii zapłaty kwoty 126.522,08 zł stanowiącej wartość szkody poniesionej przez powódkę w związku z niewywiązaniem się przez pozwaną z jej zobowiązań wynikających z udzielonej gwarancji powódka złożyła do Sądu Rejonowego Szczecin Centrum w S. wniosek o zawiązek przeciwnika - pozwanej spółki do próby ugodowej. Korespondencję skierowaną do sądu zawierającą powyższy wniosek powódka nadała w Urzędzie

Pocztowym w dniu 30 czerwca 2012 r. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt X Co 192/12. Do zawarcia ugody nie doszło.

bezsporne, nadto dowód : zawezwanie do próby ugodowej wraz z zawiadomieniem - karta 69 -76,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

W okolicznościach niniejszej sprawy poza sporem pozostawał fakt, że strony wiązała umowa nr (...), zawarta w dniu 11 czerwca 2008 r., na mocy której powódka powierzyła pozwanej jako podwykonawcy - wykonanie izolacji stropodachu podziemnego oraz ścian fundamentowych budynku biurowego, zgodnie z projektem budowy obiektu B. II w W.. Umowę, tę w świetle twierdzeń stron, należy zakwalifikować jako umowę o roboty budowlane, do której zastosowanie mają przepisy art. 647 i nast. k.c..

W toku postępowania powódka twierdziła, że zobowiązanie objęte umową nr (...) nie zostało przez pozwaną należycie wykonane. Domagając się zasądzenia dochodzonej w pozwie kwoty powódka wskazywała na wady robót wykonanych przez pozwaną spółkę. Określona w pozwie kwota 126.522,08 zł stanowi wartość szkody wywołanej koniecznością poniesienia kosztów naprawy i usunięcia wad. Roszczenie powódki o naprawienie szkody obejmuje bowiem zwrot należności stanowiących wynagrodzenie wypłacone podmiotom usuwającym wady. Formując swoje roszczenie powódka oparła się na zasadach ogólnych, wybierając reżim odpowiedzialności kontraktowej. Za podstawę prawną powództwa przyjął tym samym należy art. 471 k.c.

W myśl powołanego przepisu dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z dyspozycją powołanego przepisu niezbędnymi przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy są: istnienie ważnego zobowiązania i niewykonanie bądź nienależyte jego wykonanie, wystąpienie szkody oraz istnienie związku przyczynowego między szkodą a niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy. Żądający odszkodowania powinien udowodnić więc istnienie i rozmiar szkody, fakt, że szkoda powstała w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika oraz związek przyczynowy między niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem a szkodą. Zwolniony został natomiast z obowiązku wykazania winy dłużnika w nienależytym wykonaniu zobowiązania. Została ona objęta domniemaniem prawnym. Dłużnik może zwolnić się z odpowiedzialności za szkodę (ekskulpować), jeśli obaliliby to domniemanie, wykazując, że nienależyte wykonanie umowy nastąpiło z powodu okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosił, bądź że przy wykonywaniu zobowiązania dołożył należytej staranności (art. 472 k.c.), a więc nie doprowadził do szkody w sposób zawiniony.

Powołany przepis art. 471 k.c. znajduje zastosowanie do wszystkich rodzajów umów, w tym umów rezultatu. To, że dana umowa jest umową rezultatu, nie zwalnia dłużnika w żadnej mierze z obowiązku zachowania należytej staranności wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Obowiązek osiągnięcia zamierzonego efektu stanowi więc w grupie umów rezultatu jedynie dodatkowe obciążenie w stosunku do dłużnika. W odniesieniu do zagadnienia ciężaru dowodu nie ma żadnych różnic między zobowiązaniami należącymi do grup rezultatu i starannego działania.

Stosownie natomiast do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie z tym przepisem ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. W myśl tej ogólnej zasady na powódce spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie w określonej wysokości. Przyjmując ustalony podział faktów na tworzące prawo, tamujące powstanie prawa oraz niweczące prawo powódka wybierając reżim odpowiedzialności kontraktowej powinna udowodnić fakt nienależytego wykonania zobowiązania przez wykonawcę, rodzaj i wysokość szkody oraz istnienie normalnego związku przyczynowego między nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. W takiej sytuacji bowiem wykonawca nie odpowiada według surowszego reżimu odpowiedzialności za samo istnienie wady, lecz za szkodę wyrządzoną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem

zobowiązania. Wyrażone stanowisko ma swoje odzwierciedlenie w judykaturze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.04.2013 r., III CSK 243/12, LEX nr 1353200; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.05.2013 r., II CSK 602/12, LEX nr 1353159; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.10.2000 r., I CKN 301/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 58).

Dla zniweczenia powództwa pozwana podniosła zarzut przedawnienia, ponadto obroniła się zarzutem braku wykazania jej odpowiedzialności za powstałe usterki. Nie kwestionując faktu wystąpienia wad w postaci przecieków pozwana dowodziła, że przecieki te nie są w żadnej mierze wynikiem wadliwie wykonanych przez nią czy przez jej podwykonawców prac.

Podnoszony przez pozwaną w pierwszej kolejności do zarzut przedawnienia okazał się nieuzasadniony. W myśl art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Stosownie do treści art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przepisy dotyczące przedawnienia roszczeń (art. 117 – 125 k.c.) mają charakter bezwzględnie obowiązujący – terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną. W chwili obecnej podstawowym przepisem regulującym liczenie terminów przedawnienia roszczeń jest art. 118 k.c., zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Podniesienie zarzutu przedawnienia związane jest zawsze z istnieniem konkretnego roszczenia, mając zaś na uwadze, że powódka dochodzi odszkodowania statuowanego art. 471. k.c. i związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej w ocenie sądu przyjąć należało trzyletni termin przedawnienia. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 k.c.). W okolicznościach niniejszej sprawy przyjąć należało, że bieg terminu przedawnienia rozpoczął się w czerwcu 2010 r., kiedy to powódka wzywała poznaną do uregulowania należności związanych z nienależytym wykonaniem umowy nr (...). W czerwcu 2012 r. bieg terminu przedawnienia został przerwany w związku z wystąpieniem powódki z wnioskiem o zawezwanie pozwanej do próby ugodowej w kwestii roszczenia o zapłatę kwoty 126.522,08 zł stanowiącej wartość szkody poniesionej przez powódkę w związku z niewywiązaniem się przez pozwaną z jej zobowiązań. Nawet przy przyjęciu, że powódka wzywała poznaną do usunięcia wad już w czerwcu 2009 r., a następnie w normalnym toku czynności wobec ich nie usunięcia zatrudniła podwykonawców, to trzyletni termin na przedawnienie płynąłby najwcześniejszym od czasu wystawiania faktur przez tych podwykonawców. Z chwilą wystąpienia z niniejszym powództwem tj. w lipcu 2013 r. roszczenie o odszkodowanie nie uległo przedawnieniu.

W dalszej kolejności, odnosząc przedstawione powyżej uwagi teoretyczne dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej do okoliczności niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, że co do samego zaistnienia wad w postaci przecieków, czasu ich powstania i zakresu nie było między stronami polemiki, spór koncentrował się jedynie na przyczynach ich powstania, a w konsekwencji ustaleniu podmiotu odpowiedzialnego za ich powstanie. W tym stanie rzeczy niewątpliwie wiadomości niezbędne do ustalenia, czy pozwana wykonała prace wadliwie (ustalenia przyczyn powstania przecieków), wymagały specjalnej wiedzy tj. wykraczającej poza zakres wiedzy i doświadczenia życiowego odnoszących się do obrotu gospodarczego. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności za powstanie przecieków.

Przesłanki wskazujące na brak odpowiedzialności pozwanej zostały potwierdzone w drodze dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa. Wnioski opinii były jednoznaczne - izolacja stropodachu została wykonana przez pozwaną w sposób prawidłowy, zgodnie z wymaganiami technicznymi sztuki budowlanej oraz zgodnie z zaleceniami producenta odnoszącymi się do sposobu aplikacji użytych środków. Prawidłowo wykonano również połączenia izolacji położonych na styku płaszczyzn pionowych i poziomych obiektu. Biegły potwierdził zatem stanowisko zajmowane przez stronę pozwaną co do tego, że nie można obciążyć jej odpowiedzialnością za powstanie przecieków. W ocenie sądu opinia biegłego była jasna i przekonywująca. W tym zakresie biegły powołał się na treści zawarte w dzienniku budowy, które wskazują na brak wpisów świadczących o uwagach osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w zakresie prac wykonywanych przez pozwaną. Dowód w postaci dziennika budowy Sąd uznał przy tym za wiarygodny,

jako że żadna ze stron nie kwestionowała jego treści, także Sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do jego rzetelności i prawdziwości. Biegły wyjaśnił ponadto, że przyczyną przecieków, które wystąpiły na obiekcie w miejscu prac wykonanych przez pozwaną był przyjęty sposób realizacji budowy, realizacja robót izolacyjnych przez różne podmioty i brak właściwej koordynacji tych robót przez kierownika budowy lub robót. Okoliczności dotyczące sposobu realizacji budowy czy realizacji robót izolacyjnych przez różne podmioty wskazane jako przyczyny powstania przecieków nie były co do zasady sporne. Na realizację prac izolacyjnych w sposób etapowy (co najmem w dwóch etapach) w uwagi na warunki panujące na terenie budowy, małe zaplecze oraz warunki atmosferyczne wskazywały zarówno strony jak i świadkowie, w tym G. S. kierownik robót konstrukcji żelbetowych. Świadcowie zgodnie wskazywali też, że prace izolacyjne wykonywane były przez różne podmioty w różnych częściach budynku oraz, że w trakcie przerwy pomiędzy realizacją kolejnych etapów prac, w miejscu już wykonanych prac przez pozwaną prowadzone były inne roboty, ustawiono rusztowania i usytuowano ciąg komunikacyjny. Przedstawione powyżej wnioski opinii pozostają w zgodności z zeznaniami świadków i dalszymi uwagami biegłego stanowiącymi logiczne ich uzupełnienie. W zakresie zleconej opinii biegły wskazał bowiem również, że punktowe plamy wilgoci w suficie mogły powstać w wyniku punktowego uszkodzenia izolacji poprzez np. niezachowanie należytej ostrożności przy wykonywaniu prac po położeniu izolacji, a nieprawidłowe wykonywanie prac brukarskich, pod którymi ułożona była izolacja lub prac na stropie po wykonaniu izolacji mogło spowodować jej uszkodzenie. Nadto nieostrożne składowanie materiałów budowlanych (bałagan jaki zastano na placu budowy po przystąpieniu do prac po okresie przerwy, utrwalone na zdjęciach załączonych do odpowiedzi na pozew) na izolacji mogło spowodować jej uszkodzenie.

Argumentacja przedstawiana przez stronę powodową w zarzutach do opinii nie zdołała wniosków biegłego w opinii zawartych podważyć. W świetle tejże argumentacji sąd uznał za nieuzasadnione wezwanie biegłego na rozprawę czy przeprowadzenie dowodu z pisemnej opinii uzupełniającej. Jak zaznaczono powyżej głównym zadaniem biegłego było bowiem ustalenie czy to nieprawidłowo wykonane przez pozwaną prace spowodowały wystąpienie przecieków. Zarówno stan faktyczny sprawy ustalony w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (wynikający z dokumentów i ze źródeł osobowych), sytuacja która zaistniała na terenie budowy, a także linia obrony pozwanej utrzymywana konsekwentnie także w toku procesu pozwoliła sądowi na wysnucie wniosku o braku możliwości przypisania pozwanej odpowiedzialności za powstałe wady w postaci przecieków. Dalsze prowadzenie postępowania dowodowego tak w zakresie dowodu z opinii biegłego jak i dowodów osobowych okazało się więc zupełnie zbędne i nadto prowadziłyby jedynie do bezcelowego przedłużenia postępowania.

Na prawidłowe wykonanie przez pozwaną prac wskazywała także treść protokołu odbioru z dnia 29 maja 2009 r., w którym jakość robót oceniono jako zadawalającą. Ponadto powódka nie zaprzeczyła by nie nastąpiło końcowe rozliczenie umowy. Tymczasem pozostałe do zafakturowania 5% wynagrodzenia (po dokonaniu odbioru przez powódkę) miało być rozliczone po dokonaniu końcowego odbioru przez inwestora pod warunkiem, że wszystkie usterki zostaną usunięte.

Niezależnie od powyższego wyraźnego podkreślenia również wymaga, że ustalony w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy stan faktyczny sprawy przedstawiał się z gołą inaczej niż wskazywała to strona powodowa w treści pozwu. Powódka podkreślała brak zaangażowania pozwanej w usuwaniu usterek, a w wręcz lekceważący stosunek pozwanej pomimo kierowanych do niej wezwań do usunięcia wad. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków (niezależnie od tego przez którą ze stron zostali powołani), a także z zeznań strony pozwanej wynika tymczasem, że pozwana spółka reagowała na wezwania do usunięcia wad, początkowo nawet niezależnie od stwierdzonych uszkodzeń położonej już izolacji i bałaganu na miejscu wykonanych prac usunęła pojawiające się niewielkie wykroplenia. Ostatecznie jednak po dokonaniu odbioru prac, braku jakichkolwiek zastrzeżeń w tym zakresie przy wystąpieniu kolejnych przecieków, pojawieniu się rys i spękań zakwestionowała swoją odpowiedzialność z tego tytułu. Nie odmówiła przy tym usunięcia wad, uzależniając wykonanie ewentualnych prac naprawczych od ustalenia przyczyny wystąpienia przecieków. na podstawie odkrywek.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało oddaleniu w całości o czym orzeczono jak w pkt I wyroku.

Oddalenie powództwa skutkowało uznaniem powódki za przegrywającą sprawę w całości, co wiąże się z obowiązkiem zwrotu pozwanej poniesionych przez nią kosztów procesu, których na podstawie art. 108 k.p.c. szczegółowe wyliczenie Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)